

NOWINY RZESZOWSKIE

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok I. Rzeszów — Przemysł — Krosno, 5 grudnia 1949 Nr. 82

Cały naród jest dumny ze swych górników

Przemówienie Prezydenta RP Bolesława Bieruta
w dniu Święta Górniczego

Obywatele!
Bracia Górniczy!
Pozdrawiam Was gorąco i serdecznie w dniu Święta Polskiego Górnika. Równocześnie składam Wam w imieniu państwa podziękowanie za Waszą pracę górnictwem tak ważną dla naszego państwa oraz za wykonanie 3-letniego planu w przemyśle węglowym Górnego Śląska, Zagłębia Dąbrowskiego i Jaworzna.

Przemysł węglowy jest największą i najważniejszą częścią całego naszego przemysłu. Dalszy rozwój przemysłu węglowego i to, jak pracuje górnictwo polskie, stanowi o pomyślnym rozwoju całego przemysłu. Od tego, czy codzienna twórcza praca naszej największej armii przemysłowej — górników będzie szła sprawnie — zależy w niezmierzonym stopniu nasze zwycięstwo na froncie wielkiej i decydującej dla rozwoju i pomyślności naszego narodu i bitwy o uprzemysłowienie Polski.

Polska Ludowa otrzymała w spuścizmie po „dawnym” rządzie kapitalistycznym kraj o gospodarce zacofanej w porównaniu z uprzemysłowionymi państwami kapitalistycznymi. Władza ludowa postawiła przed sobą wielkie historyczne zadanie: odrobić w ciągu najkrótszego czasu, w ciągu jednego 10-letnia — zacofanie spowodowane przez dotkniętą coraz większym bezwładem gospodarkę kapitalistyczną. Jedynie władza ludowa mogła postawić przed sobą tak olbrzymie zadanie, ponieważ jest ono wykonalne tylko po obaleniu władzy kapitalistów, tylko w ramach gospodarki uspołecznionej. A lud pracujący najwięcej cierpi wskutek zacofania gospodarczego kraju. Bo kraj gospodarczo zacofany, kraj wyzysku kapitalistycznego — to kraj nędzy, ciemnoty, niskiego poziomu życia mas pracujących.

Szybkie uprzemysłowienie Polski Ludowej — to sprawa podniesienia na wyższy poziom dobrobytu mas pracujących i ich kultury, to uwolnienie ludzi pracy od ciężkiej troski o dzień jutrzejszy, o los ich dzieci. Pomyślnie wykonanie 3-letniego planu odbudowy gospodarki Polski na dwa miesiące przed terminem pokazało, że Polska klasa robotnicza chce i umie pracować dla siebie, dla Polski Ludowej, wolnej od wyzyskiwaczy-kapitalistów i obszarników. Górnicy polscy pokazali, że potrafią wydobywać z ziemi ojczyźnej w warunkach władzy ludowej więcej węgla, niż w czasie panowania kapitalistów. Polska klasa robotnicza dowiodła, że będąc gospodarzem swego kraju potrafi wydobyć z siebie siły twórcze, zdolne stworzyć nowe lepsze warunki życia dla mas pracujących i podnieść na wyższy poziom ich dobrobyt i kulturę.

Nie można stworzyć tego dobrobytu, jeśli nie usuniemy jak najszybciej ponurej spuścizny rządów kapitalistycznych, jeśli nie zlikwidujemy szybko zacofania gospodarczego, jeśli nie uprzemysłowimy szybko naszego kraju, jeśli nie podniesiemy jeszcze bardziej wydajności naszej pracy. Nie można stworzyć rzeczywistego dobrobytu, jeśli nie zbudujemy nowych, wielkich i niezbędnych dla nas fabryk, kopalń, hut, jeżeli nie ulepszymy dotychczasowych kopalń, hut i fabryk według wymagań najnowszej

techniki, jeśli nie zbudujemy równocześnie dość szkół, lecznic, sanatoriów, domów kultury i klubów robotniczych, jeśli nie polepszymy warunków mieszkaniowych górników i robotników, jeśli nie zabezpieczymy dostatecznej opieki starcom i nowoczesnego wychowania dzieciom. Władza ludowa, która reprezentuje klasę robotniczą i jest wyrazicielką jej przodującej roli, podjęła to wielkie zadanie przebudowy Polski i podźwignięcia stopy życiowej oraz warunków życia mas pracujących. Podjęła to wielkie zadanie i zadanie to wykona, ponieważ cała klasa robotnicza i

lud pracujący nie szczędzi swych sił, swego zapału, swej pracy twórczej, aby to wielkie zadanie wykonać.

Państwo ludowe przynosi górnikom polskim na ich Święto Kartę Przywilejów Górniczych, aby w ten sposób wyrazić uznanie dla ciężkiej pracy górnika. Chodzi o to, ażeby polepszyć sytuację materialną górnika, chodzi też o to, aby górnicy, pracujący mozolnie pod ziemią, czuli, że państwo i naród oceniają jego pracę, aby czuli, że jego ciężki wysiłek i coraz większa wydajność jego pracy cenione są wysoko. Naród z uznaniem i wdzięcznością ocenia pracę górnika polskiego, jako ofiarną i zaszczytną służbę dla ojczyźni. Z uznaniem ocenia ją również cały obóz walki o pokój i postęp, któremu przewodzi wielki Związek Radziecki.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Tekst referatu sekretarza CK WKP (b) tow. M. Susłowa: „Obrona pokoju i walka przeciw podżegaczom wojennym”, wygłoszonego na naradzie Biura Informacyjnego Partii Komunistycznych, zamieść cimy w n-rze jutrzejszym.

Górnicy wyrażają swą wdzięczność za stałą troskę rządu o podniesienie ich stopy życiowej

WARSZAWA. Do premiera Józefa Cyrankiewicza, przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — wicepremiera Hilarego Minca i Ministra Górnictwa i Energetyki — Ryszarda Nieszporaka napływają depesze od załóg kopalni w całym kraju, wyrażające podziękowanie i wdzięczność górników dla rządu za troskę o stałe podnoszenie stopy życiowej górnika, co znalazło swój wyraz m. in. w uchwalonej ostatnio Kartce Górniczej. Górnicy podkreślają w depeszach, że przywileje uzyskane dzięki ostatnim uchwałom Rady Ministrów, będą dla nich bodźcem do dalszej pracy dla realizacji planu 6-letniego, planu budowy fundamentów Polski socjalistycznej.

M. in. w depeszy załogi kopalni „Czeladź” czytamy:

„Z serdecznym wzruszeniem witamy ogłoszenie Karty Górniczej, która stawia zawód górnika na honorowym miejscu. Rozumiemy, że tak wielki akt mógł być nadany tylko w warunkach, gdy władza jest w ręku ludu, a państwem naszym kieruje klasa robotnicza. Rozumiemy również, że Karta Górnicza mogła powstać tylko w oparciu o wzory przywilejów, przysługujących górnikom w Związku Radzieckim.

Górnicy kopalni „Łagiewniki” piszą m. in.

„Z wielkim entuzjazmem i radością witamy uchwalenie Karty

Górniczej. Stwierdzamy przy tym, że rząd ludowy otacza nas stałą troskliwą opieką. W dowód wdzięczności dla naszych władz i w odpowiedzi wszystkim wrogom demokracji ludowej postanawiamy pracować jeszcze wydajniej, niż dotychczas, tworząc nowe brygady zespołowe, co z kolei usprawni i podniesie poziom wydobywania.”

Załoga kopalni „Bielszowice” stwierdza w nadesłanej depeszy, że Karta Górnicza przyjmuje z wielką radością, jako wyraz oceny ciężkiej pracy górnika, jego hartu i wytrwałości przy budowie Polski socjalistycznej.

Depesza od załogi kopalni „Emnencja” zawiera zobowiązanie po-

większenia stanu brygad zespołowych oraz wprowadzenia współzawodnictwa pomiędzy wszystkimi oddziałami wydobywczymi.

Załoga kopalni „Wanda — Lech” z okazji nadania przywilejów górnikom, składa uroczyste ślubowanie, że dołoży wszelkich starań, by zadania postawione przed kopalnią na okres planu 6-letniego zostały wykonane przedterminowo.

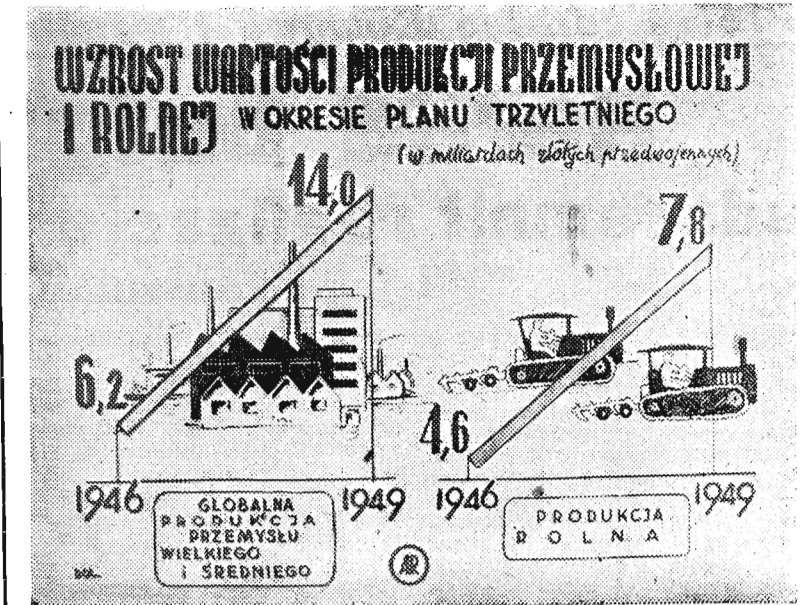
Podobne depesze napłynęły od załóg wielu innych kopalni, a mianowicie: „Rymer”, „Siersza”, „Kleofas”, „Matylda”, „Barbara”, „Wieczorek”, „Chwałowice”, „Klimontów”, „Andaluzja”, „Michał”, „Śląsk”, „Anna”, „Grodziec”, „Jowisz”, „Wujek”, „Siemionowice” i „Knurów”.

Ostry protest Rządu RP przeciw zbrodniczym represjom wobec obywateli polskich we Francji

WARSZAWA. W późnych godzinach wieczornych dnia 3 bm. kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych, podsekretarz stanu prof. dr. Stanisław Leszczycki wezwał ambasadora Francji p. Baelen, któremu złożył bardzo ostry protest przeciw przestępczym czynom, popełnionym przez policję francuską na osobie polskiego wicekonsula Szczerbińskiego. Rząd Polski, oświadczył kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych, czyni odpowiedzialnym rząd francus-

ki za życie i zdrowie p. Szczerbińskiego, domagając się zarazem natychmiastowego śledztwa, ukarania winnych i zadośćuczynienia dla wicekonsula Szczerbińskiego.

Z polecenia Rządu Polskiego, kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych zakomunikował ambasadorowi Francji, że Rząd Polski zastrzeżenie sobie postawienie sprawy zbrodniczej działalności policji francuskiej na forum międzynarodowym.

Wszelchwiązkowy Komitet uczczenia 70-tej rocznicy urodzin Józefa Stalina

MOSKWA. Dnia 21 grudnia 1949 r. przypada 70 rocznica urodzin Józefa Stalina.

W związku z tym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR utworzyło Komitet w składzie następującym: Przewodniczący — N. M. Szwerinik.

Członkowie Komitetu: Aleksandrow, Aleksiejew, Amosow, Angelina, Andrejew, Andrianow, Aniczkow, Arutinow, Bagirow M. D., Bagirowa B. M., Bardin, Batyrow, Beria, Budieny, Bulganin, Wawilow, Wasilewski, Wejmer, Woroszyłow, Gafurow, Grekow, Grinko, Dżabura, Duchanin, Jemelanow, Ipatowa, Kaganowicz, Kalrow, Kalnberzin, Kleszczew, Kowal,

Korotczenko, Kosygin, Koczina, Kuźniecowa W. W., Kuźniecowa A. R., Kuprianow, Kuusinen, Lysenko, Luszkowa, Malenkow, Malinina, Malcew, Mikojan, Michajłow, Mołotow, Muszłukowa, Pokryszkin, Pomerancewa, Ponomarenko, Popow, Poskrebyszew, Pospielow, Razzakow, Rossijskij, Rudniew, Safina, Snieczkus, Sołowiew, Susłow, Tarasowa, Fadlejew, Fiedorowa, Chłopin, Chobta, Chruszczew, Czarkwan, Czernousow, Czutklich, Szajachmetow, Szkirjatow, Szostakowicz, Jusupow i Jarygina.

Zadaniem Komitetu jest opracowanie i zorganizowanie wszelkich form uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

Masy pracujące Polski Ludowej wzmoczoną pracą dla kraju czczą 70-lecie urodzin Józefa Stalina

W dalszym ciągu napływają meldunki o zobowiązaniach, podejmowanych wśród wielkiego entuzjazmu przez załogi zakładów wytwórczych, młodzież pracującą i uczącą się oraz inne warstwy społeczne dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

WARSZAWA. W ramach przygotowań do obchodu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina, załogi zakładów pracy rozwinęły szerokie

współzawodnictwo międzyzakładowe oraz między brygadami o lepsze i szybsze wykonanie planów produkcyjnych.

Hutnicy i metalowcy meldują: robotnicy stalowni huty „Batory” zobowiązali się wykonać grudniowy plan produkcji w 115 proc. Czolowi wytapiacze: Paweł Wolan i Leon Herko zadeklarowali skrócenie do 21 grudnia br. czasu wytopu stali do 4 godzin 30 minut, podczas gdy dotychczas najlepszy wytop trwał 4 godziny 45 minut — 5 godzin 20 minut. Ponadto załoga zobowiązała się podnieść poziom konserwacji pieca tak, aby bez remontu przeprowadzić co najmniej 300 wytopów, zamiast dotychczasowych 240.

„W ten sposób — oświadczyli obaj przodownicy pracy — pragniemy wyrazić Generalissimusowi Stalinowi naszą wdzięczność za to, że niezłomnie broni sprawy pokoju światowego, — przeciwko zakusom podżegaczy wojennych i naszą pracą przyczyniła się do wzmocnienia Polski Ludowej i światowego obozu pokoju.”

*

Pracująca młodzież polska przygotowuje się do uroczystości 21 grudnia w pierwszym rządzie przez podejmowanie zobowiązań produkcyjnych.

BIAŁYSTOK. ZMP przy Państwowych Zakładach Przemysłu Wełnianego nr. 34 zobowiązała się zorganizować dwie dalsze brygady produkcyjne, ZMP przy Zakładach Przemysłu Galanteryjnego w Białymstoku — do utworzenia 3 młodzieżowych brygad współzawodnictwa pracy. Brygada SP i młodzież górnicza kopalni „Siemionowice” postanowiła do 31 grudnia wydobyć ponad plan 132 tys. ton węgla. Junacy z 53 i 54 brygady podjęli podobne zobowiązania. ZMP-owcy przy warsztatach PKP w Oleśnicy wyjeżdżają do Ośrodków Maszynowych w celu dokonania remontu narzędzi i maszyn rolniczych.

Proces zdrajcy Kostowa i współników

Naród bułgarski udaremnił realizację planów Tito i jego zauszników

(Ciąg dalszy z dnia wczorajszego)

Począs następnej rozmowy, odbytej w Sofii Tito pouczył Kostowa, w jaki sposób uspić czujność mas i zalecał mu, aby zastosował w Burgarii metody przyjęte w Jugosławii. „Odejdźcie od ZSKR i jego sojuszników postawimy jako zagrożenie honoru i godności narodowej, powołując się na to, jakoby oni nie liczyli się z godnością narodową Jugosławian, negowali ich udział w wojnie wyzwoleńczej przeciwko Niemcom, jakoby wtrącali się do spraw wewnętrznych kraju i jakoby traktowali Jugosławię, jako nie pełnoprawnego sojusznika itd.”

Tito wyjaśnił, że grając na uczuciach nacjonalistycznych i nie odrzucając hasła o socjalizmie, wychwalając jeszcze w pierwszym okresie ZSKR, a jednocześnie odwracając się w rzeczy samej od ZSKR i popierając elementy kapitalistyczne, wykorzystana nieunikniona reakcja, jaką postępowanie jego wywoła w ZSKR i krajach demokracji ludowej i w ostatecznym rezultacie stopniowo przestawi Jugosławię na tory bloku anglosaskiego.

Tito skomentował Kostowa z Amerykanami. Z końcem roku 1947 przybył do Sofii nowy ambasador USA Donald Reed Heath. Zgłosił się on do Kostowa, który na ten temat zeznał: „Ze słów Heatha zrozumiałem, że zjawił się on u mnie w wyniku mego porozumienia z Tito, który przyrzekł mi pomoc w nawiązaniu kontaktu z Amerykanami”.

Heath oświadczył Kostowowi, że Amerykanie będą się z nim komunikować za pośrednictwem Jugosławian. Rady Tito i jego najbliższych współpracowników — podkreślił Heath — należy traktować jako rady Amerykanów.

W styczniu 1948 r. Kostow zawiadomił swych najbliższych współpracowników Pawłowa i Stefanowa o porozumieniu z Tito i Rankowiczem oraz o zamiarze Tito i jego współpracowników — zerwania w najbliższej przyszłości ze Związkiem Radzieckim. Pawłow i Stefanow wyrazili zgodę na współpracę z Kostowem dla realizacji spisku.

Akt oskarżenia cytuje następnie fragmenty z zeznań Kostowa, Pawłowa i Stefanowa, z których wynika, że ci trzej oskarżeni stworzyli centrum kierownicze i organizacyjne spisku.

Na podstawie zeznań oskarżonych, świadków i innych materiałów ustalono, że pozostające ze sobą w stałym kontakcie grupy Tito i Kostowa, wyszkiwały przyjazne uczucia narodu bułgarskiego dla jugosłowiańskich mas pracujących i dla idei Federacji Słowian Południowych, aby dopiąć swych nikczemnych celów — pozabawić demokratyczne państwo bułgarskie suwerenności narodowej Oskarżony Kostow umożliwił agentom jugosłowiańskim przenikanie do bułgarskich instytucji państwowych. Szpiezdy jugosłowiańscy — atache wojskowi Jugosławii, ppłk. Risticz, a następnie płk. Filipowicz — uzyskali dostęp do materiałów ministerstwa wojny i do informacji stanowiących tajemnicę państwową.

Z zeznań Kostowa wynika, że w Burgarii „szerzono niemal że bałwochwalczy kult w stosunku do Jugosławii i Tito, aby zamazać historyczną rolę ZSKR i Armii Radzieckiej w wyzwoleniu Bułgarii. Jugosławię Tito wysuwano jako nowy wzór do naśladowania, bardziej zbliżony do warunków bułgarskich i bardziej dostępny dla Bułgarii”.

Akt oskarżenia podaje nazwiska licznych agentów titowskich, którzy przy poparciu Kostowa, rozwijali działalność nacjonalistyczną wśród Macedończyków w Bułgarii, propagując ideę oderwania od niej kraju piryńskiego. Zalecano swoim agentom „...kompromitować Bułgarską Partię Komunistyczną” oraz rozwijać działalność „...na rzecz przyłączenia Macedonii Piryńskiej do Jugosławii”. Wszystkie powyższe fakty potwierdził w swych zeznaniach adca ambasady jugosłowiańskiej — Hadzi Panzow, który przyznał jednocześnie, że ambasada w Sofii była „środkiem zakrojonej na szeroką skalę działalności wywiadowczej i propagandowej”.

Działalność agentów jugosłowiańskich w kraju piryńskim, wzmogła się szczególnie po przyznaniu ludności macedońskiej autonomii kulturalnej i zaproszeniu z Jugosławii nauczycieli, którzy uczyć mieli literackiego języka macedońskiego. „Nauczyciele” ci — w istocie rzeczy szpiezdy Rankowicza — prowadzili wywiadowczą, zbrodniczą działalność na rzecz Tito.

Oskarżony Wasyl Iwanowski, agent jugosłowiański, wysłany został do Bułgarii w listopadzie 1945 roku.

Po przybyciu do Sofii Iwanowski niezwłocznie nawiązał kontakt z sekretarzem ambasady Jugosłowiańskiej, Zafirowskim, od którego otrzymał następujące instrukcje: Iwanowski miał opanować macedońskie organizacje emigracyjne, wyrwać je spod wpływów Bułgarskiej Partii Komunistycznej i podporządkować je burżuazyjno-nacjonalistycznej polityce przywódców ze Skopje i Belgradu. Poza tym Iwanowski, dostarczał ambasadzie jugosłowiańskiej tajnych materiałów, dotyczących najważniejszych decyzji Biura Politycznego i KC BPK.

Akt oskarżenia podkreśla, że najważniejszym odcinkiem działalności wywiadowczej, tzw. odcinkiem macedońskim kierował osobiście Hadzi-Panzow, b. radca ambasady jugosłowiańskiej w Sofii.

Oskarżony Borys Christow, jako atache handlowy Bułgarii w ZSKR, dostarczał regularnie tajnych materiałów, dotyczących stosunków bułgarsko-radzieckich, radcy handlowemu ambasady jugosłowiańskiej w Moskwie, Zibernie.

Przechodząc do ujawnienia tajnych kontaktów Kostowa i Stefanowa z Belgradem, akt oskarżenia stwierdza, że utrzymywali oni za pośrednictwem posłów jugosłowiańskich w Sofii Kowaczewicza i Ciemila, zgodnie z poleceniem Tito i Kardela. W czerwcu 1947 r. w toku poufnej rozmowy Kardel, jak zeznał Stefanow „...zalecał taktykę stanowczych i odwalnych działań, podkreślając zwłaszcza konieczność skompromitowania Dymitrowa, a po skoncentrowaniu całej władzy w rękach Kostowa i jego ludzi — usunięcia go, jako niewątpliwie najbardziej konsekwentnego przeciwnika polityki oderwania się od ZSKR”.

Oskarżony Pawłow zeznał: „Ciemil powiedział mi, że Tito polecił Rankowiczowi, aby przyspieszył całą sprawę i osobiście nadzorował przebieg akcji wywiadowczej”. Pod koniec rozmowy Ciemil zaznaczył, że „bańka mydlana braterskich stosunków ze Związkiem Radzieckim winna rychło pęknąć”.

Kostowowi, jako pełniącemu wówczas obowiązki premiera, Ciemil złożył wizytę oficjalną w maju 1947 r. W czasie drugiego spotkania Ciemil z polecenia Tito zakomunikował Kostowowi, że w Jugosławii prowadzone są już przygotowania do ostatecznego zerwania z ZSKR i przejścia Jugosławii na stronę bloku anglosaskiego.

W związku z tym Tito polecił Ciemilowi zawiadomić Kostowa, że „należy wznąć pracę przygotowawczą również w Bułgarii. Ciemil pochwalili się przede mną — zeznał Kostow — że podobna robota, tj. wywoływania i podsycanie nastrojów nacjonalistycznych oraz montowanie sił antyradzieckich — wykonywana jest z powodzeniem przez Tito i jego ludzi również w innych krajach demokracji ludowej”.

W myśl sugestii Tito — Kostow i inni uczestnicy dywersyjnej roboty przeciwko rządowi Dymitrowa wykonali szereg dwulicowych manewrów. W sprawie tej Kostow zeznał: „Na drugiej naradzie Biura Informacyjnego wypadło mi referować w sprawie jugosłowiańskiej punkt widzenia BPK, która ostro napiętnowała postępowanie Tito i innych przywódców jugosłowiańskich... miało to... tę dodatnią stronę, że udało mi się na pewien czas zamaskować moje rzeczywiste stosunki z Tito”.

Takiego dwulicowego manewru dokonał również Hadzi-Panzow, ogłosił on w prasie bułgarskiej kłamliwą deklarację, w której stwierdzał, że zrywa z Tito, jako zwolennik rezolucji Biura Informacyjnego.

Trajczo Kostow zmontował spisek i stanął na jego czele. Przystąpił on do wciągania do nielegalnej organizacji spiskowej wytypowanych przed nim osób. Jako pierwsi weszli do tej organizacji — oprócz Pawłowa i Stefanowa — Iwan Maslarow, b. kierownik wydziału organizacyjnego KC BPK, prowokator, współpracujący z policją faszystowską od 1942 r., Stefan Bogdanow, b. naczelnik wydziału w dyrekcji Bezpieczeństwa Publicznego, również prowokator, współpracujący z policją monarcho-faszystowską od 1943 r.

Zwerbowani również zostali przez Kostowa: Petko Kunin, Mancl Sakelarow i Wasyl Markow. Kostow wysunął ich na odpowiedzialne stanowiska w wyniku czego Kunin został ministrem przemysłu, Sakelarow — ministrem budownictwa, a Markow — zastępcą ministra transportu.

Stefanow wciągnął do zbrodniczego spisku Iwana Gewrenowa, Conju Conczewa, Georgi Petrowa, b. wiceministra finansów i Angela Timewa.

Naczew wciągnął szpiegów angielskich — Dymitra Koczenilowa i Nikołę Gowedarskiego, b. wiceministrów handlu zagranicznego.

Na tej podstawie Kostow zawiadomił w sierpniu 1947 r. Tito — poprzez Ciemila — że dysponuje określoną ilością zwolenników, zajmujących wybitne stanowiska w aparacie państwowym i partyjnym.

Zgodnie z instrukcjami otrzymanymi od wywiadu angielskiego Kostow, oprócz ostatecznego celu tj. obalenia istniejącego ustroju demokratycznego, opracował również bliższe zadania spisku. Polegały one po pierwsze na popieraniu opozycji antyrządowej i wszystkich sił reakcyjnych w kraju, po drugie na dokonywaniu aktów szkodnictwa i sabotażu w celu skompromitowania rządu i jego polityki i po trzecie — na wprowadzeniu nacjonalistycznego kursu w stosunku do krajów demokracji ludowej i ZSKR, aby pozbawić Bułgarię jej wiernych sojuszników oraz przygotować przejście Bułgarii na stronę bloku imperialistycznego.

Kostow polecił stosować zasadę równości wszystkich partii przy formowaniu komitetów frontu ojczyźnianego w terenie, podrywając w ten sposób kierowniczą rolę Partii Komunistycznej i umożliwiając partiom pracowniczym wzmocnienie swych pozycji w komitetach.

Kostow i jego współnicy stosowali również inne środki walki przeciwko władzy ludowej — szkodnictwo i sabotaż.

Oskarżony Gewrenow — b. wielki przedsiębiorca, przystąpił do planowego szkodnictwa w przemyśle państwowym. Jako dyrektor Państwowego Zjednoczenia Przemysłu Gumowego, opracował on plan „rekonstrukcji” tego przemysłu, na podstawie którego miały zostać zamknięte rentowne i dobrze wyposażone fabryki.

Szkody wyrządzone państwu przez Gewrenowa wyniosły przeszło 13 miliardów lewów.

Sabotaż uprawiany był również w ministerstwie finansów, przy czym budżety państwowe na lata 1947 i 1948 były układane bez zachowania zasady jedności budżetu. W dziedzinie podatku dochodowego Stefanow uprawiał politykę faworyzowania bogaczy wiejskich, umożliwiając im przez brak kontroli zatajanie części dochodów.

Również w bułgarskim Banku Narodowym uprawiany był przez Stefanowa sabotaż za pośrednictwem oskarżonego Conju Conczewa. Swą szkodniczą działalnością przy wyminianiu banknotów pieniężnych wywołali oni niezadowolone ludności, zwłaszcza na wsł, przy czym zezwolili na wplątanie bieżących podatków i zaległości starymi banknotami i bonami, co przyczyniło państwu stratę w wysokości 600 milionów lewów.

Szkodnictwo przybrało jeszcze szersze rozmiary, gdy Kostow stanął w 1947 r. na czele Komitetu Państwowego do Spraw Gospodarczych i Finansowych.

(dokończenie aktu oskarżenia w numerze jutrzejszym)

Masy pracujących chłopów są przeciwko wojnie, za sojuszem z klasą robotniczą

Wypowiedź prezesa ZSL marszałka Sejmu Wł. Kowalskiego

WARSZAWA. W związku z uchwałami listopadowej narady Biura Informacyjnego — prezes Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, marszałek Sejmu — Władysław Kowalski, udzielił przedstawicielom prasy następującego wywiadu:

— Jak Stronnictwo zapatruje się na program walki o pokój, zawarty w uchwałach Biura Informacyjnego?

— Wskazania do walki o pokój zawarte w rezolucji Biura Informacyjnego, zwłaszcza wskazania w punkcie 1-szym rezolucji Biura Informacyjnego zastosowane były również na naszym Kongresie, na którym za walkę o pokój zdecydowanie wypowiedziały się delegatki kobiet wiejskich, delegaci chłopów, delegacje robotników i młodzieży witające Kongres, jak również przedstawiciele postępowego duchowieństwa, ks. proboszcz Skorski z pow. opatowskiego i inni. Podstawowe masy chłopów mało i średniorolnych były zawsze przeciwnie wojnie. Tylko nieliczna garstka spekulantów wiejskich horaci chłopów, przyzwyczajeni do odbierania biedniejszych chłopów mogą pragnąć wojny, licząc na to, że wojna mogłaby przywrócić im prawa do ziemi, które rząd ludowy stale ogranicza i tępi. Po Zjednoczeniu Stronnictw Ludowych, masy chłopskie jeszcze mocniej i zdecydowanie podejmą walkę o pokój.

— W jaki sposób — zdaniem ob. marszałka — należy zrealizować zadanie mobilizacji mas ludowych w Polsce do walki o pokój?

— Moim zdaniem należy jeszcze mocniej rozpaść propagandę pokojową, tworzyć masowo komitety walki o pokój i wiązać te komitety w jedno wielkie ognisko bojowników walki o pokój. Ze względu na zakłamaną propagandę wrogów, bardzo ważne jest wyjaśnienie masom tych wszystkich przyczyn, które amerykańskich imperialistów zmuszają do szukania ratunku w wojnie. Demaskowanie wojennej propagandy wroga i przyczyn, które pechają amerykańskich imperialistów do szukania ratunku w wojnie powinno być tak proste i jasne, aby dla wszystkich było zrozumiałe. Należy zatem, moim zdaniem, oprócz stałego informowania w prasie, wydawać masowo, popularne broszury w tej sprawie.

— Jak jest stosunek Stronnictwa do programu walki o jedność klasy robotniczej i zwłaszcza do punktu, w którym Biuro Informacyjne mówi o potrzebie stworzenia jedności narodowej wszystkich sił demokratycznych w celu mobilizacji szerokiej mas ludowych do walki z imperializmem?

Przemówienie Prezydenta RP Bolesława Bieruta w dniu Święta Górniczego

(Ciąg dalszy ze str. 1)

Wielki jest plan pracy i wielkie są osiągnięcia polskich górników i całej klasy robotniczej. Ale wielkie są również nasze zadania. Byłoby wielkim błędem, gdybyśmy upajając się osiągniętymi wynikami, zapomnieli o tym, że czeka nas jeszcze wielka i wyciężna praca, aby życie w Polsce Ludowej stało się lepsze i szczęśliwsze.

Władza ludowa ze szczególną troską i uwagą śledzi za rozwojem polskiej klasy robotniczej. W naszym kraju. Olbrzymie środki państwowe zostaną przeznaczone w ciągu najbliższych 6-ciu lat, aby na drodze usprawnienia technicznego stworzyć najpożytniejsze warunki pracy dla polskiego górnika, inżyniera i technika górniczego, aby podnieść na wyższy poziom produkcję. Waszym zadaniem, Bracia Górnicy, jest uczynić wszystko, aby ten wielki wysiłek państwa, wkładany w przemysł górniczy, został należycie wykorzystany. Nie powinniśmy dopuścić, aby środki wypracowane mozolnie przez lud pracujący były w jakimkolwiek stopniu marnowane. Nie możemy dopuścić do tego, aby najlepsza, najbardziej przodująca część górników odczuwała skutki karygodnej lekkomyślności tych, którzy łamią dyscyplinę pracy, czy też nie przejawiają dostatecznej gospodarskiej troski o materiały i narzędzia, o oszczędne ich używanie, o ułatwianie pracy całej armii górniczej.

Praca górnika, inżyniera, sztygara

zmem anglo-amerykańskim i podziwiam reakcją?

— Odpowiedź na to pytanie również dał nasz Kongres, który zdecydowanie wypowiedział się za sojuszem z klasą robotniczą. A to równocześnie oznacza, że ier śmy za programem walki o jedność klasy robotniczej. Z czego jasno wynika nasze słanowisko i co do zgrupowania wszy skich sił postępowych we froncie narodowym do walki z reakcją rodzinną i obcą, do walki z imperialistami, podlegaczami wojennymi anglosaskimi, a więc do walki szerokiego masowego frontu o zachowanie światowego pokoju.

Trzon narodu w Polsce, jak i na całym świecie, stanowią robotnicy, pracujący chłopci i pracująca inteligencja, a więc trzy podstawowe masy ludności nie mające żadnego interesu w wojnie. Tak samo zresztą nie mają interesu w wojnie różni rzemieślnicy oraz wiele innych grup ludności z tak zwanych wolnych zawodów itp. Moim zdaniem, wszyscy ludzie, którym wojna przynosi tylko cierpienia i zniszczenie, powinni znaleźć się w ogólnym narodowym froncie antywojennym.

— Jak ustosunkowuje się Stronnictwo do walki o czujność rewolucyjną, do której wezwano ludzi pracy Biuro Informacyjne, a przedtem jeszcze — jeśli chodzi o Polskę — Plenum listopadowe KC PZPR.

— Ruch ludowy już przed Kongresem prowadził walkę z wrogimi elementami przelikającymi zarówno do naszego ruchu, jak i do aparatu państwowego, spółdzielczego, samorządowego itp., biorąc wzór do tej walki z PZPR. Listopadowe uchwały Plenum KC PZPR pobudziły czujność i w naszych szeregach. Kongres nasz dał wyraźne wskazania w tej sprawie, wzywając do czujności masy chłopskie i aktyw Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. Obarczyliśmy nasz aktyw odpowiedzialnością za czujność rewolucyjną, powiedzieliśmy to wyraźnie, że za rzetelnego działacza ZSL uważać będziemy tego, kto potrafi zdobyć się na rewolucyjną czujność i zdecydowaną walkę z elementami reakcyjnymi. W ten sposób decyzje nasze zgadzają się zarówno z uchwałami Plenum KC PZPR, jak i z uchwałami Biura Informacyjnego. I nie mogło być inaczej, gdyż ZSL reprezentuje masy pracujących chłopów, którzy są przeciwko wojnie, przeciwko burżuazji, za sojuszem z klasą robotniczą, a więc i za ogólnonarodową polityką pokoju. ZSL podejmuje więc zdecydowaną walkę z reakcją.

jest podobna do obowiązku żołnierza na najważniejszym odcinku frontu. Jest on współodpowiedzialny za dyscyplinę, za sprawne działanie każdego współtowarzysza broni — i szeregowca, i dowódcy, za zwycięskie wykonanie zadania przez cały zespół.

Górnictwo polskie znajduje się dziś na najbardziej odpowiedzialnym odcinku frontu w walce o podniesienie przemysłu węglowego, w walce o plan 6-letni — plan uprzemysłowienia Polski, plan zlikwidowania zacofania gospodarczego, plan stworzenia lepszych warunków życia i rozwoju kulturalnego dla całego polskiego ludu pracującego, plan utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa Polski, plan pokrzyżowania machinacji podlegaczy wojennych.

Bracia Górnicy! Nie wątpię, że Wy — największa armia przemysłowa Polski Ludowej — pomyślnie i z honorem wykonacie to ważne i wielkie zadanie. Wierzę, że jak dotychczas, tak i nadal nie będziecie oszczędzali swych sił, aby kraj nasz przodował w pracy, aby polska klasa robotnicza jeszcze szybszy bieg nadała rozpędowemu kołu historii, która zbliża ku nam lepszą i szczęśliwszą przyszłość.

Zyczę Wam w dniu Waszego Święta Górniczego pomyślności w pracy i w życiu osobistym. Wiedziecie, że cały naród dumny jest ze swych górników. Trzymajcie wysoko sztandar czołowego oddziału polskiej klasy robotniczej i całego narodu!

Niech żyją Polscy Górnicy!

GRUDZIEN
5
PONIEDZIAŁEK

DYZURY APTEK:

Dyżur nocny: Apteka „pod Głową” — ulica Jabłońskiego 1.

POGOTOWIE RATUNKOWE ul. Lubomirskich 3, tel. 10-00

STRAŻ POZARNA: ul. Mickiewicza 10, tel. 08.

PRZEMYSŁ

Dyżur nocny: Apteka pod Koroną, ul. 1 Maja

KROŚNO

Dyżur nocny: Apteka mgr. Wójtyńkiewicz — Rynek

POGOTOWIE RATUNKOWE: ul. Staszica 4, tel. 141

PRZEWORSK

Dyżur nocny: Apteka pod Orłem, ul. Krakowska 1.

MIELEC

Dyżur nocny: Apteka „pod Opatrznością” ul. Kościuszki

MUZETUM MIASTA RZESZOWA — Rynek 8 — otwarte od godz. 10 do 14-tej

PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ — „ZAPOR” — sztuka w trzech aktach J. T. Dybowskiego, Początek o godz. 19-tej.

RZESZÓW — Apollo: Dzieci z jednego podwórka

PRZEMYSŁ — Bałtyk: Spotkanie nad Łabą

PRZEMYSŁ — Olimpia: Lekkożylna siostra

PRZEWORSK — Bałtyk: Opowieść o prawdziwym człowieku.

KROŚNO — Pionier: Podróż w nieznane

BRZÓW — Robotnik: Ludzie bez skrzydeł

DEBICA — Uciecha: Aktorka

GORLICE — Wiarus: Konik garbusiek

GLINIK — Karpaty: Moje uniwersytety

JAROSŁAW — Gdynia: Bokserzy

KOLBUSZOWA — Gdynia: Pirogow

LUBACZÓW — Melodia: Stalowe serce

ŁANCUT — Znicz: Słońce wschodzi

MIELEC — Odra: Złoty klucz

NISKO — San. Dżulbars

RUDNIK — Rusaika: Polska

ROZWADOW — Polonia: Góra dziewczęta

STAŁOWA WOLA — Stal: Kulisy ringu

TARNOBREZG — Wisła: Kulisy ringu

ZURAWICA — Zorza: Skarb Tarzana

KINA OBJAZDOWE

Program na dzień 6 bm.

CIESZYNA (Krosno) — Nowa Albania

CIEPLICE (Jarosław) — Złoty klucz

BIAŁOBREZGI (Łancut) — Góra dziewczęta

ŚWILCZA (Rzeszów) — Złoty róg

CHORZEŁÓW (Tarnobrzeg) — Przygody Nasredina

MIEJSCE PIAST (Krosno) — Sąd honorowy

NIEDZWIEDA (Debica) — Życie dla nauki

SZEBNIE (Gorlice) — Harry Smith odkrywa Amerykę

KOLACZYCE (Jasło) — Chłopiec z przedmieścia

KRASICZYN (Przemyśl) — Dusze czarnych

045 Dziennik poranny, 8.15 Wszelchnia radiowa, 10.55 Audycja szkolna, 11.15 „NIEZNY” — pow. E. Orzeszkowej, 13.30 Muzyka rozrywkowa, 14.15 Utwory fortepianowe, 15.55 Pieśni kompozytorów radzieckich, 16.20 Dziennik krakowski, 16.45 Piosenki radzieckie, 17.00 Koncert rozrywkowy, 18.15 Muzyka radiowa, 18.40 Wszelchnia radiowa, 19.00 Audycja dla wsi, 22.00 „Plac gniewu” — odczytanie M. Promińskiego, 22.15 Muzyka ludowa, w wyk. zesp. J. Haralda, 23.00 Ostatnie wiadomości.

Świetlice związkowe przygotowują program obchodu 70-lecia urodzin WODZA OBOZU POKOJU i SOCJALIZMU

W związku z przypadającym 21. grudnia 70-leciem urodzin Wielkiego Wodza i Nauczyciela klasy robotniczej — Tow. Stalina, polska klasa robotnicza skupiająca się w Związkach Zawodowych da wyraz czci i miłości dla wodza światowego obozu pokoju i postępu, wielkiego przyjaciela Polski i zwycięzcy nad hitlerowskim barbarzyńcą.

Twórczy entuzjazm, dalszy rozwój współzawodnictwa pracy, podjęcie nowych zobowiązań produkcyjnych — oto czym okaże klasa robotnicza Polski, zbratanie się i przyjaźń z wielką rodziną narodów Związku Radzieckiego, które pod przewodnictwem Partii bolszewickiej budują zwycięsko komunizm.

W związku z rocznicą urodzin w dniu 8 bm. w świetlicy ORZZ w Rzeszowie odbyła się konferencja kulturalno-oświatowa, w której wzięli udział przewodniczący i kierownicy referatów oświatowych powiatowych Rad Związków Zawodowych.

Jak wynika z referatu kierownika Wydziału KO ORZZ tow. Stojakowskiego, między 15 a 20 grudnia w zakładach pracy, Domach Kultury i świetlicach, w ścisłym porozumieniu się z odnośnymi ogniwami partyjnymi, odbędą się akademie i wieczorki poświęcone 70-leciu urodzin tow. Stalina.

Wśród załóg fabrycznych indywidualnie i zbiorowo omówione zostanie życie i działalność Tow. Stalina. W zakładach pracy i instytucjach przewiduje się urządzenie wystaw dzieł Stalina i książek o Stalinie. Wszystkie ekipy kulturalno-oświatowe łączności z wsią zorganizują wyjazdy w teren z odczytami i pogadankami o Tow. Stalinie.

W dniu 21 grudnia wszystkie zakłady pracy i lokale związkowe i świetlice udekorowane zostaną barwami polskimi i radzieckimi oraz portretami Tow. Stalina.

Krosno

Utworzenie oddziału Centralnego Przemysłu Ludowego

Nowopowstała Centrala Przemysłu Ludowego w Warszawie, postanowiła założyć w Krośnie swoją placówkę spółdzielczą, która zrzeszać będzie wszystkie działy przemysłu ludowego z terenu okolicznych wsi powiatu krośnieńskiego i udzielać fachowej oraz materialnej pomocy. Spółdzielnia przemysłu ludowego w Krośnie ma za zadanie zorganizować wszelkie działy chałupnictwa jak ткаctwo, zabawkarstwo, koszykarstwo, przemysł artystyczny itd. przy czym specjalny nacisk położony należy na wyrób samodziół, co stworzy dla ludności miejscowej duże źródła zarobkowe.

ni Starostwo Powiatowe oddało już jeden lokal, gdzie w przyszłości będzie się odbywać sprzedaż fabrykatów.

Stworzenie tego rodzaju placówki spółdzielczej na terenie powiatu Krosna jest bardzo celowe, przy ścisłej współpracy innych spółdzielni a zwłaszcza samopomocowych, Ligi Kobiet, pragnącej współpracować przy produkcji artystycznej i innych organizacji.

Spółdzielnia posiada wszelkie widoki rozwoju. J. T.

134 nowych mężów zaufania

Staraniem ORZZ, odbył się w Rzeszowie, kurs przeszkoleniowy mężów zaufania po linii ubezpieczeń społecznych, w którym wzięło udział 134 delegatów poszczególnych zakładów pracy z terenu Rzeszowa i powiatu.

Kurs zagał przewodniczący ORZZ tow. Janczura, podkreślając rolę mężów zaufania jako łączników między placówkami pracy i Ubezpieczalnią Społeczną. W toku wykładów uczestnicy kursu zapoznali się z działalnością organów kolegialnych ubezpieczeń społecznych, z zakresem świadczeń ubezpieczeniowych i chorobowych oraz z tokiem postępowania w sprawie otrzymania emerytury. (gaj.)

Mysł utworzenia spółdzielni, spotkała się z uznaniem wśród chałupników, Korczyny, Odrzykonja i innych wsi, którzy z radością wyrażają gotowość przystąpienia. W tej chwili dla usług organizującej się spółdzielni.

PDT w Rzeszowie przed kampanią świąteczną

Powszechny Dom Towarowy w Rzeszowie przygotował się już do obśłużenia świata pracy w okresie przedświątecznym — zwiększając ilość towarów, a przede wszystkim znacznie rozszerzając ich asortyment we wszystkich działach sprzedaży. Dla sprawniejszego obśłużenia wielkiej ilości kupujących zwiększono również ilość ekspedientów.

Poważnie wzrósł zapas materiałów bawełnianych, których na okres przedświąteczny przeznaczono 8.800 m. do rozsprzedaży na talony Związków Zawodowych oraz dla sprzedaży wolnorynkowej. Ponadto zwiększono ilość atrakcyjnych materiałów wędlinianych dla ludności pracującej.

Największym popytem z konfekcji cieszy się obecnie ciepła bielizna męska i damska, skarpety i rękawiczki, ubrania, płaszcze a przede wszystkim ciepłe kurtki, które w dużych ilościach nabywa ludność wiejska.

Powszechny Dom Towarowy zamówił na okres przedświąteczny szereg nowych artykułów z galanterii skórzanego a m. in. torebki damskie, tecki szkolne po znacznie niższych cenach itp. PDT zaopatrzył się również w dużą ilość zabawek, importowanych z Czechosłowacji. Wykonane bardzo efektywnie i niedrogo — cieszą się olbrzymim powodzeniem, podobnie jak ozdoby choinkowe.

Państwowy Zarząd Gospodarki Mięsnej przejmuję rzeźnię miejskie

Celem usprawnienia gospodarki mięsem i tłuszczem, rzeźnię miejskie w Rzeszowie, Jarosławiu, Przeworsku i Dębicy, zostaną w najbliższym czasie przejęte przez Państwowy Centralny Zarząd Gospodarki Mięsnej.

Czynności wstępne związane z przejęciem tych przedsiębiorstw miejskich są w toku.

Całkowite przekazanie wymienionych rzeźni Państwowemu Centralnemu Zarządowi Gospodarki Mięsnej w wysokim stopniu przyczyni się do nadania gospodarce mięsem i tłuszczem form jednolitych oraz do usunięcia dotychczasowych niedomagań na tym odcinku. (r)

Piloci Aeroklubu Rzeszowskiego przekroczyli plan lotów

Z okazji zakończenia „lotniczego lata” w poszczególnych aeroklubach regionalnych, sekcja szybowcowa Aeroklubu Rzeszowskiego wykonała w 551 proc. plan lotów przewidziany na miesiąc listopad.

W punktacji wewnętrznej w miesiącu listopadzie wysunęli się na czoło piloci PRZEPIÓRA ROMAN, SERYNNYK WŁODZIMIERZ i LURDZEL JULIAN. Wymienieni piloci członkowie ZMP i synowie robotników szkoleni byli w Polsce Ludowej przez PO SP w Szkole Szybowcowej w Lęborku.

Piloci Aeroklubu Rzeszowskiego doceniając awans, jaki zawiązuje swojej Ojczyźnie ludowej wytrwale dążą do podniesienia swych umiejętności w zakresie lotnictwa z czego dobitnym dowodem jest tak wysokie przekroczenie zaplanowanej ilości lotów. (T.)

Nadzwyczajne zebranie słuchaczy i absolwentów Studium Admin.

W poniedziałek 5 bm. o godz. 18 w sali Państwowego Studium Administracyjnego w Rzeszowie, przy ul. Sokoła, odbędzie się nadzwyczajne zebranie słuchaczy oraz absolwentów Studium. (H. S.)

Aktywiści Związków Zawodowych stają do walki z alkoholizmem

Wojewódzki Społeczny Komitet do walki z alkoholizmem przy ORZZ w Rzeszowie, przystąpił do szkolenia aktywu związkowego poprzez organizowanie kursów, podczas których oprócz lekcji teoretycznych słuchacze mają możliwość zapoznania się ze skutkami alkoholizmu, przez oglądanie specjalnych krótkometrażowych filmów.

Osattnio zorganizowany został 10-godzinny kurs w którym wzięło udział 22 słuchaczy, delegowanych przez poszczególne Związki Zawodowe.

W programie kursu uwzględniono wykłady na temat społecznej konieczności walki z alkoholizmem, o wpływie alkoholizmu na bezpieczeństwo i higienę pracy oraz na wykonanie planów produkcyjnych, na temat zgubnych skutków pijaństwa na zdrowie człowieka i potomstwo, oraz 2 godziny na wyświetlenie filmów dostarczonych wraz z aparaturą przez Kolumnę „W” Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia.

Wykładowcami byli dr. Brzeski i Dr. Wisz.

Przed zakończeniem każdej lekcji tak teoretycznej jak i pogładowej, wykładowcy przeprowadzali dyskusje, w której słuchacze dawali wyraz swemu zainteresowaniu dla rozwoju walki z alkoholizmem, a niektóre z tych wypowiedzi posłuży jako materiał do uchwał Wojewódzkiego Społ. Komitetu.

Powołanie nie dużej stosunkowo liczby słuchaczy na ten pierwszy doświadczalny kurs, a duże zainteresowanie się wykładami i filmami tak słuchaczy jak i pracowników na kurs

nie powołanych, stawia Wojew. Społ. Komitet do walki z Alkoholizmem przed poważnym problemem ujęcia szkoleniem i uświadamianiem szerszej rzeszy związkowców oraz działaczy społecznych.

W związku z tym w ciągu bm. zaplanowano zorganizowanie kursu dla 100 słuchaczy, uwzględniając największą ilość ze Zw. Zaw. Prac. Transportowych, Kolejowych, Pocztowych, i Drogowych. (H. S.)

TPD przygotowuje noworoczną imprezę dla młodzieży

W dniu wczorajszym odbyła się w Zarządzie Oddziału Towarzystwa Przyjaciół Dzieci konferencja, której celem było omówienie zorganizowania dla dzieci masowej imprezy „Powitanie Nowego Roku”.

Postanowiono zorganizować we wszystkich ośrodkach TPD (szkoły, przedszkola, świetlice) imprezy i dać młodzieży rozrywkę oraz obdarzyć najbardziej potrzebnych dzieci. Na imprezy zaproszone będą również dzieci nie objęte działalnością TPD.

Niezależnie od tego Oddział rzeszowski TPD organizuje masową imprezę dla ogółu dzieci, w której obdarowanych zostanie około 500 dzieci.

Obok części oficjalnej i artystycznej, dzieci będą mogły wziąć udział w zabawie, na której będą liczne niespodzianki, jak maskarada, loteria fantowa itp.

Brzozów

Robotnicy domagają się otwarcia szpitala powiatowego

Dla bliższego powiązania z terenem w sali „Domu Ludowego” w Grabownicy odbyło się plenarne posiedzenie brzozowskiej Powiatowej Rady Narodowej.

W obradach oprócz członków Rady wzięli liczny udział robotnicy miejscowego przemysłu naftowego oraz młodzież szkolna s'arszych klas z Grabownicy i Humnisk.

Na zebraniu bogaty materiał do dyskusji dało sprawozdanie prezydium i Ubezpieczalni Społecznej. Liczni dyskutanci rekrutujący się ze świata pracy, domagali się jak najszybszego uruchomienia szpitala powiatowego w Brzozowie. Nowo wybudowany i kompletnie wyposażony szpital czeka od dawna na otwarcie. Największą przeszkodą do uruchomienia szpitala jest brak lekarza-

chirurga. Ponadto dyskutanci domagali się roztoczenia większej opieki higieniczno-lekarskiej w zakładach pracy, szkołach i przedszkolach.

Ze szczerą radością powitali zebrani okólnik Rady Państwa w sprawie uruchomienia punktów opieki nad matką i dzieckiem. Na początku punkty te zostaną zorganizowane w Brzozowie, w Grabownicy, Dydni, Nozdrzu, Dynowie, Bachórze, Domaradzu, Przysietnicy i Hoczowie.

W podsumowaniu dyskusji, przybyły z Rzeszowa wiceprzewodniczący WRN tow. Wisniewski, omówił na podstawie swoich spostrzeżeń działalność PRN, wyrażając swe zadowolenie z nawiązania kontaktu z terenem i masami robotniczo-chłopskimi.

J. M.

„Czy znasz historię Polski Ludowej”

?

— Oto tytuł konkursu który wkrótce rozpoczyna „Nowiny Rzeszowskie”

Punktacja współzawodnictwa międzyklubowego, która zadecyduje o rzeczywistym pierwszeństwie

W trosce o jak najszybsze zrealizowanie zadań wytyczonych sportowemu polskiemu przez uchwałę Biura Politycznego K. C. PZPR. Związkowy Klub Sportowy „Stal” (Poznań) wezwał wszystkie kluby na terenie całego kraju do wzięcia udziału we współzawodnictwie sportowym. Przedłożony projekt poznańskiego klubu spotkał się z pełnym uznaniem całego świata sportowego Polski.

W dniu 1 bm. weszło w życie, ogłoszone w pierwszych dniach listopada br., wezwanie ZKS „Stal” (Poznań) do współzawodnictwa w realizowaniu uchwały Biura Politycznego KC PZPR, w sprawie kultury fizycznej

i sportu. Podjęcie jego przez kluby świadczy o entuzjazmie, z jakim Polski świat sportowy odniósł się do uchwały.

W tych dniach opracowany został przez Woj. Urząd K. F. w Poznaniu, przy współudziale inicjatorów współzawodnictwa, sposób jego punktowania, który poniżej podajemy:

Pkt. a) dotyczy ćwiczących członków klubu: za każde 10 proc. ćwiczących w stosunku do ilości czynnych członków danej sekcji — 1 pkt. od treningu;

Pkt. b) — dotyczy imprez sportowych: 1) za każdą zorganizowaną imprezę lokalną lub udział w niej — 10 pkt. 2) za każdą wyjazdową — 12 pkt. 3) za każdą imprezę w akcji dla kół sportowych lub młodzieży szkolnej — 15 pkt. 4) za każdą imprezę propagandową w akcji dla wsi oraz za udział w imprezie o charakterze uroczystości ogólnopolskiej — 20 pkt. 5) za każde 10 proc. członków sekcji lub klubu, biorących udział w imprezie dodatkowo — 1 pkt.;

Pkt. c): — dotyczy ilości zdobytych POSF: za ukończenie każdej indywidualnej próby przez członka klubu — 1 pkt.;

Pkt. d) — dotyczy badania zawodników w poradni sportowo-lekarskiej: za każde indywidualne poddanie się czynnego członka klubu badaniu — 1 pkt.;

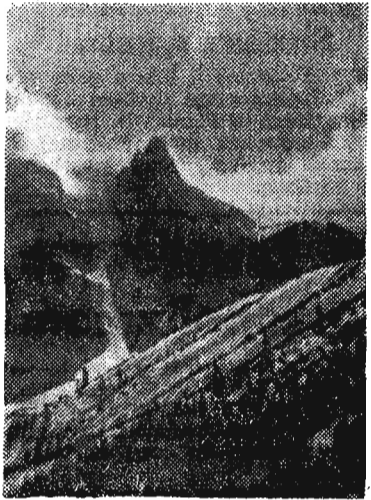
Pkt. e) — dotyczy udziału członków klubu w reprezentacjach: za reprezentowanie barw narodowych — 5 pkt., Związków Zawodowych — 3 pkt., Zrzeszenia — 2 pkt., okręgu — 1 pkt. od członka;

Pkt. f) — dotyczy zdobytych tytułów mistrzowskich: za zdobycie tytułu mistrza narodowego — 10 pkt., Związków Zawodowych — 8 pkt., Zrzeszenia — 5 pkt., okręgu — 3 pkt., za wicemistrza — 9, 7, 4, 2 pkt. przy zdobyciu tytułu drużynowego punktuje się podwójnie, lecz tylko drużynie;

Pkt. g) — dotyczy udziału w obozach i kursach w f. i sportu: po 1 pkt. od członka klubu za 1-razowy udział;

Pkt. h) — dotyczy ilości przeszkolonych trenerów i innych członków klubu: za trenera — 5 pkt., za instruktora — 3 pkt., za przodownika — 2 pkt.;

Pkt. i) — dotyczy ilości zebrań i pogadanek ideologicznych w sekcjach klubu: za każde zebranie — 15 pkt.

Tatry Wysokie — Mnich nad Morskim Oknem
Foto—Zb. Hegerle

Patyński najlepszym ping-pongistą Polski

W A R S Z A W A. Finałowe rozgrywki kadry reprezentacyjnej tenisa stołowego, rozegrane w Warszawie, przyniosły pełny triumf zawodnikowi lubelskiemu — Patyńskiemu, który w ciągu całego turnieju nie poniósł żadnej porażki.

Finały, w których uczestniczyło 6-ciu zawodników, obfitowały w zajęcia walki. Do najciekawszych należy zaliczyć spotkanie, w którym Patyński pokonał mistrza Polski Gaję 2:0 (21:16, 21:7). Nadmienić należy że lublinianin pokonał Gaję również w eliminacjach. Ciekawą walkę stoczyli: Widera (Śląsk) i Pęczkowski (Warszawa). Zwyciężył ślązak 2:1 (21:13, 19:21, 21:19).

Ostateczna klasyfikacja turnieju przedstawia się następująco: 1) Patyński (Lublin) — bez porażki, 2) Widera (Śląsk) — 1 porażka, 3) Otręba (Śląsk) — 2 porażki, 4-6) ex aequo Pęczkowski (Warszawa), Gaj (Warszawa), Kawczyk (Śląsk).

ZKS „SPÓJNIA” RZESZÓW — ZKS „ZWIĄZKOWIEC” Strzyżów 9:0 W TENISIE STOŁOWYM.

Odbyte w dniu wczorajszym w ramach drużynowych mistrzostw ROTS zawody tenisa stołowego, zakończyły się wysokim zwycięstwem Spójni, która wystąpiła wzmocniona kpt. Zastawnym i wykazała dobrą formę.

„Związkowiec” Strzyżów nie był zresztą zbyt groźnym przeciwnikiem. Wyniki poszczególnych gier przedstawiają się następująco: (na pierwszym miejscu zawodnicy „Spójni”).

- Kędzior — Libucha 21:15, 21:14.
- Zastawni — Kołodziej 21:12, 21:8
- Dworzański — Zajac 21:10, 21:16
- Zastawni — Libucha 21:10, 21:10
- Kędzior — Kołodziej 21:14, 21:17
- Dworzański — Libucha 21:12, 21:12
- Zastawni — Zajac 21:12, 21:13
- Dworzański — Kołodziej 21:11, 21:4
- Kędzior — Zajac 21:12, 21:9.

D-k

O pobycie gimnastyków radzieckich w CSR

Po powrocie waciami. Pozwalało to na wyjątkowe doświadczenia.

Z zawodników radzieckich największym zainteresowaniem cieszyli się: kierownik ekipy — prof. Kriaczko udzielił przedstawicielom prasy wywiadu, w którym m. in. powiedział:

Występy gimnastyków radzieckich w szeregu miastach czechosłowackich spotkały się z serdecznym i entuzjastycznym przyjęciem. W ciągu 2-tygodniowego pobytu widzieliśmy do wody gorącej sympatię, jaką żywią masy pracujące Czechosłowacji dla narodów Związku Radzieckiego.

Prof. Kriaczko stwierdza w dalszym ciągu wypowiedzi, że chętnych oglądania pokazów nie można pomieścić nawet największe sale. Dowodem zainteresowania może być fakt, że na pożegnaniu wczoraj w Pradze zebrało się ponad 3.5 tys. widzów. Występy odbywały się wszędzie wraz z najlepszymi zawodnikami czechosłowackimi.

Występy gimnastyków radzieckich w szeregu miastach czechosłowackich spotkały się z serdecznym i entuzjastycznym przyjęciem. W ciągu 2-tygodniowego pobytu widzieliśmy do wody gorącej sympatię, jaką żywią masy pracujące Czechosłowacji dla narodów Związku Radzieckiego.

LIGA KOSZYKOWA
„Związkowiec — Warta” — AZS (Kraków) 57:37 (23:20)
WŁÓKNIARZ ŁÓDŹ — CRACOVIA 50:31 (26:14)

Sportowcy ZSRR czczą rocznicę Konstytucji Stalinowskiej

Ku uczczeniu Konstytucji Stalinowskiej, której XIII rocznica przypada 5 grudnia, we wszystkich miastach radzieckich odbywają się liczne zawody sportowe. W czasie tych zawodów ustanawiane są nowe rekordy ZSRR i poszczególnych republik.

Na zawodach pływackich, z udziałem reprezentantów Kijowa, Charkowa i Lwowa, Dosajew przepłynął 50 m st. klas. w 35,8 sek., a na 100 m tym samym stylem uzyskał czas — 1:18,6. Oba wyniki są nowymi rekordami ZSRR w kategorii juniorów. Na zawodach tych ustalono również dwa nowe rekordy Ukrainy w sztafetach 4x100 m st. dow. i klas. Stylem klasycznym pływacy ukraińscy przebyli dystans w 5:26,2, a na przebycie tej

Garbarnia — Cracovia 3:1 (1:0)

KRAKÓW (tel. wł.) Sportowy Kraków zanotował w dniu wczorajszym wielką i nieoczekiwaną sensację. Oto wicemistrz II-giej ligi Garbarnia pokonał w meczu o puchar red. Tolińskiego wicemistrza Polski Cracovię. Zwycięstwo Garbarni jest tym cenniejsze, że uzyskane zostało na obcym boisku w sposób bezapelacyjny i zupełnie zasłużony. Była ona zwłaszcza do przerwy zespołem bezwzględnie

nie lepszym, górując nad przeciwnikiem w każdej linii. Gra Garbarni była skuteczna, ładna i ogólnie się podobała. Szkoda jednak, że grano zbyt ostro, na co sędzia zawodów niekiedy zupełnie nie reagował.

Najlepszą linią u zwycięzców był napad, który miał dobrego kierownika w osobie Nowaka. Krótkimi przyziemnymi podaniami szybko zdobywał teren, raz po raz podchodząc pod bramkę Rybickiego. Tutaj jednak brakowało decyzji do strzału. Obok Nowaka wyróżnił się Bożek, dobrze rozumiejący funkcje łącznika. Pozostali w tej linii dostroili się do poziomu kolegów. Pomocnicy i obrońcy wraz z bramkarzem zagrali na dobrym poziomie.

Tego wszystkiego nie można niestety powiedzieć o Cracovii. Niektórzy jej zawodnicy wyraźnie zlekceważyli przeciwnika, a kiedy zaczęli doceniać jego walory było już za późno. Mamy na myśli parę obrońców oraz skrajnych pomocników, z których winy padły wszystkie trzy bramki. Glimas ponadto za słowną obrazę sędziego został usunięty z boiska na 4 min przed końcem meczu. Napad Cracovii miał dwa okresy gry, pierwszy bardzo słaby, i drugi po przerwie zupełnie dobry. Gra w tej części spotkania była żywa i obfitowała w wiele sytuacji podbramkowych. Najlepszym napastnikiem u pokonanych był Rajtar.

Bramki dla zwycięzców zdobyli Nowak 2 i Gajcar 1. Dla pokonanych Różankowski II. Sędziował ob. Pałka — słabo. (rom)

ŚLĄSK — POMORZE 9:7

GRUDZIĄDZ. Rozegrane w sali miejskiego ośrodka wychowania fizycznego międzyokręgowe spotkanie pięciarskie, między reprezentacjami Śląska i Pomorza, zakończyło się zwycięstwem drużyny śląskiej 9:7. Obydwa zespoły wystąpiły w osłabionych składach; u pomorzan zabrakło kontuzjowanego Cebulaka, a gości — chorego Grzywozca i Bazarnika. Spotkanie stało na przeciętnym poziomie.

Cwardia Rzeszów — JKS Związkowice Jarosław 14:2

Pierwsza runda drużynowych mistrzostw Rzeszowskiego Okręgu Bokserskiego zakończyła się dla miejscowej Gwardii wysokim zwycięstwem.

Gospodarz zawodów był we wszystkich walkach zespołem przynajmniej o klasę lepszym od swego przeciwnika.

Wynik spotkania przed rozpoczęciem zawodów brzmiał 2:2, gdyż w wadze półciężkiej Borek zdobył punkty w powodu braku przeciwnika. W wadze ciężkiej zaś Pasierb z JKS-u również nie miał przeciwnika ze strony Gwardii. Odnośnie przebiegu walk można stwierdzić, że gospodarze mieli lepszą technikę i bardzo dobrą zaprawę, podczas, gdy u jarosławian prócz ambicji nie zauważyliśmy żadnych dodatkich stron.

Wyniki techniczne walk przedstawiają się następująco na pierwszym miejscu zawodnicy Gwardii (Rzeszów):

W. MUSZA: Leszczyc wygrywa nieznacznie na punkty z Bosakowskim, stacując najładniejszą walkę dnia. Pierwsza i trzecia runda była zupełnie wyrównana a jedynie w drugiej Leszczyc ma lekką przewagę.

W. KOGUCIA: Winiarski wygrywa wysoko na punkty z Pleśniakiem mając przez wszystkie trzy starcia silną przewagę. Zawodnik jarosławski raczej unikał walki.

W. PIÓRKOWA: Jabłoński zmusza do poddania się Lubasińskiego już w drugiej rundzie. Gwardzista w pierwszym starciu zasypał przeciwnika taką serią ciosów, że Lubasiński był zupełnie oszołomiony.

W. LEKKA: Krowiak zwycięża przez k. o. z Łozińskim w pierwszej rundzie.

W. PÓLSREDNIA: Wisz zmusił do poddania się Kozłowskiego w pierwszym starciu.

W. ŚREDNIA: Kościółek wygrywa przez poddanie się Kycia w drugiej rundzie.

Klasyfikacja najlepszych tenisistów polskich

Zarząd Polskiego Związku Tenisowego ustalił na swym ostatnim zebraniu listę klasyfikacyjną najlepszych tenisistów polskich w roku 1949. Skłasyfikowanych zostało 6 zawodniczek i 10 zawodników.

Kolejność w konkurencji kobiecej: 1) J. Jędrzejowska („Stal-Pogoń” Katowice), 2) Popławska („Stal” Gliwice), 3) i 4) Kamińska („Ogniwo” Belsko), 5) Tłoczyńska („Ogniwo” Szczecin), 6) Jaskowiakówna („Warta” Pbn), 7) Rudowska („Legia” Warszawa).

Klasyfikacja w konkurencji męskiej: 1) Wł. Skonecki („Legia” Warszawa), 2) Piątek („Stal” Poznań), 3) Chytrowski („Stal-Pogoń” Katowice), 4) Olejniczyn („Legia” Warszawa), 5) Tłoczyński („Ogniwo” Szczecin), 6) i 7) Beldowski („Legia” Warszawa), 8) i 9) Bratek („Stal-Pogoń” Katowice), 10) H. Skonecki („Widzew-Wima” Łódź).

Lista klasyfikacyjna najlepszych juniorów będzie ustalona dodatkowo.

Porażka w Poznaniu

CSR — Polska 5:3 w zapasach

POZNAŃ. (tel. wł.) W dniu wczorajszym rozegrany został w Poznaniu, między państwowy mecz zapasniczy Polska — Czechosłowacja. Spotkanie to zakończyło się zwycięstwem zespołu czechosłowackiego w stosunku 5:3. Wyniki techniczne walk, na pierwszym miejscu Polska: w wadze muszej Schneider (P) pokonał Stradella (CSR), w wadze koguciej Tobiola wygrał na pkt. z Snita, w wadze piórkowej Kaus przegrał na pkt. z Kwaszem, w wadze lekkiej Jakubowski uległ na pkt. Tuchemu, w wadze półśredniej Szajewski II przegrał na pkt. z Meszezem, w wadze średniej Matuszak przegrał na pkt. z Zawrańskim, w wadze półciężkiej Szajewski I przegrał na pkt. z Wiżalem i w wadze ciężkiej Kryński pokonał w pierwszej min. Dulabę.

KOLEJARZ — IZOLATOR 3:2 (0:0)

W mistrzostwach Kl. B „Kolejarz” pokonał „Izolator” 3:2 (0:0). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Budziński, Mląsik i Bukala.

SPÓJNIA Ib — WISŁOKA 3:4 (1:2)